



Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1067 20 tháng 12 năm 2015

Thơ ngỏ

Mê Lầm

*Thiếu trí mê lầm không tiến bước
Sân si khổ cảnh cảm bơ vơ
Thực hành chất phát chung hành tiến
Giải tỏa phiền ưu chẳng có ngờ*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 02/04/2006 đến 7/04/2006

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao phải tham?
- 2) Bạc bần những chuyện gì?
- 3) Lý luận là sao?
- 4) Muốn được chơn giác thì phải làm sao?
- 5) Tận độ bằng cách nào?
- 6) Chơn lời là sao?
- 7) Tiến hóa bằng cách nào?

<p>1) Atlantic city, 02-04-2006 7: 40 PM <i>Hỏi: Tại sao phải tham?</i></p> <p>Đáp: Thừa tại vì quá tham dâm sinh ra tập quán xấu</p> <p>Kệ: <i>Tập quán gây nên tánh tham lam Tạo khổ giam thân lại bằng hoàng Trách Trời trách Phật trí bất an Thực hành chánh pháp tự bạc bần</i></p>	<p>2) Atlantic city, 03-04-2006 7: 20 PM <i>Hỏi: Bạc bần những chuyện gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa bạc bần những chuyện khổ tâm cực trí</p> <p>Kệ: <i>Hành bất thông trí bất minh Hành bất thông trí bực trăm chiều Lý luận không thành gieo ý xấu Thực hành chánh pháp tự mình minh</i></p>
<p>3) Montréal, 03 bis-04-2006 1: 00 AM <i>Hỏi: Lý luận là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa lý luận chỉ có nói không có thực hành</p> <p>Kệ : <i>Nói phét không hành không tiến bước Giải đãi bất minh gieo ý xấu Lý luận làm sai tạo thêm sầu Thực hành chánh pháp thành chơn giác</i></p>	<p>4) Montréal, 04-04-2006 1 : 24 AM <i>Hỏi : Muốn được chơn giác thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn được chơn giác thì phải nói sự thật</p> <p>Kệ : <i>Tiền nhân nói thật hậu nhơn tiến Tự sửa tâm thân lại chuyên cần Thật tâm thật tình hành trình tốt Qui hội tình người duyên Trời độ</i></p>
<p>5) Montréal, 05-04-2006 2 : 35 AM <i>Hỏi : Tận độ bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp : Thừa tận độ bằng thanh quang</p> <p>Kệ : <i>Toàn năng tận độ bằng thanh quang Ban chiếu khắp nơi nơi yên ổn Sáng chiếu quân bình trong Trời Đất Cần khôn qui một chuyển chơn lời</i></p>	<p>6) Montréal, 06-04-2006 3 : 00 AM <i>Hỏi : Chơn lời là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa chơn lời là sự thật</p> <p>Kệ : <i>Tiến hành đặc pháp là nói thật Khai triển quân bình tiến tới luôn Cảm thông Trời Đất chẳng tréo tròng Duyên Trời tận độ trong tiến hóa</i></p>
<p>7) Montréal, 07-04-2006 3 : 10 AM <i>Hỏi : Tiến hóa bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp : Thừa tiến hóa bằng đời lẫn đạo</p> <p>Kệ : <i>Khai thông trí tuệ khỏi ước ao Thành tâm tận độ người đau khổ Khai triển chính mình nguyện Nam Mô Cần khôn vũ trụ chuyển tự vô</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Áo Giáp Tình Thương

*Hồ ơi! Nhơn loại bốn phương
Chung nhau xây dựng tạo gương thế tình
Cần khôn vũ trụ tâm linh
Qui nguyên thiên giác, hồ ơi!
Qui nguyên thiên giác rõ khuynh đạo Trời.*

*Hồ ơi! Thức giác hợp thời
Tiến thẳng tịnh độ tạo nơi an toàn
Cùng chung gánh vác khai màn
Độ tha tự giác, hồ ơi!
Độ tha tự giác cảm an cảm hòa.*

*Hồ ơi! Xuất phát ta bà
Đi đây đi đó thiết tha độ đời
Nằm trong quy luật của Trời
Thương yêu tha thứ, hồ ơi!
Thương yêu tha thứ, hợp thời đạt thông.*

*Hồ ơi! Thực hiện khai vòng
Nhớ Trời thương Phật từ trong ra ngoài
Qui nguyên thức giác hoài hoài
Cảm thông chơn lý, hồ ơi!
Cảm thông chơn lý thanh đài tự đi.*

*Hồ ơi! Đẹp bỏ sân si
Dấn thân tận độ tùy nghi thực hành
Lý Trời siêu diệu cảm thanh
Bình tâm học hỏi, hồ ơi!
Bình tâm học hỏi bức tranh của Trời.*

*Hồ ơi! Dũng chí đời đời
Ban ơn không ngớt, thành thoi dung hòa
Thông minh thanh sạch thật thà
Tình thương Áo Giáp, hồ ơi!
Tình thương Áo Giáp vượt qua muôn loài.*

*Hồ ơi! Cảm mến hoài hoài
Duyên Trời duyên Phật đạt ngày vinh quang
Cùng chung huynh đệ bạc bòn
Qui nguyên một mối, hồ ơi!
Qui nguyên một mối cảm an cảm hòa.*

*Lương Sĩ Hằng.
Amphion, 02-06-1988*

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

THẦY GIẢNG CHO CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM TẠI WESTMINSTER 19/01/1991

Bạn đạo: Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển có thể nằm để làm Pháp Luân Thường Chuyển được không? Và nếu làm như vậy có hại không?

Đức Thầy: Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển phải ngồi đứng đắn. Làm Pháp Luân Thường Chuyển và ý thức được nguyên khí của cả Càn Khôn Vũ Trụ hòa hợp với nguyên khí của Tiểu Thiên Địa của tôi, mới khai mở tâm thức của tôi thì cái giá trị nó khác. Chớ không phải làm Pháp Luân Thường Chuyển là cũng như là đi học võ, không phải như vậy! Phải nắm cái ý nguyện giải thoát thì nó đem cái nguyên khí của cả Càn Khôn Vũ Trụ mở tâm, mở trí; là luồng điện cái của Vũ Trụ mới đưa con người về trời .

Bạn đạo: Dạ, một vị ghi tên là Thành ở Gardina có ba câu hỏi. Câu thứ nhất: Theo Pháp Lý Vô Vi chúng tôi bắt buộc có phải ăn chay không?

Đức Thầy: Không có bắt buộc ăn chay, ý thức ăn chay mới là người ăn chay; bắt buộc ăn chay là động loạn thêm bởi vì người ta quen ăn mặn. Mà người ta thấy ăn mặn là có hại cho cơ tạng và có ác ý nhiều, người ta thức tâm người ta không làm việc ác nữa người ta bỏ người ta ăn chay, đó là phải giữ giới, người giữ giới. Còn buộc họ ăn chay, cái đó là sai, nhất định sẽ có những sự chống báng. Không có thể buộc người ta được. Khi người ta ý thức được là đó là chánh pháp, mà buộc họ không có đúng. Vì người đi trước họ làm được mà người đi sau chưa làm được, phải từ từ họ sẽ làm. Rồi một ngày nào, ông Trời còn đợi họ mà, chúng ta có quyền gì buộc họ

Bạn đạo: Dạ, câu thứ 2: Vật dưỡng nhân, nếu cắt cổ gà là tội thì nhân loại phải sống bằng gì? Cây cỏ làm sao đủ nuôi cho nhân loại?

Đức Thầy: Nhân loại nói rằng là vật dưỡng nhơn, rồi tôi giết con gà tôi ăn; nhưng mà quý vị, ngày nay khoa học đã chứng minh, cái gì quý vị có khả năng làm được thì quý vị cứ xài, quý vị không có khả năng làm được không nên xài. Con gà quý vị chế không được, mà quý vị khi mà cắt nó nó chảy máu cái tâm quý vị cũng xót thương nó, tội nghiệp nó: Một bầy con ai nuôi đây? Tôi làm thịt nó đây, bầy con kia ai nuôi? Tại sao mình không có cái tình thương? Mình biết thương mình thì mình mới biết thương họ. Còn những người nó không cần: “Phải giết nó, tôi ăn cho khỏe!” Nhưng mà không biết thương mình, hậu quả, đó là hậu quả, hậu quả không biết! Hậu quả không biết thì ông Trời cũng không có nói, nhưng mà có luật trời. Ác nhiều thì một ngày nào sẽ bị ác báo: bệnh hoạn, mổ xẻ, nằm nhà thương thiếu gì! Quý vị vô nhà thương thấy là, toàn là mổ xẻ, toàn là ăn mặn không à! Quý vị tìm cái hậu quả hiện hiện trước mắt. Còn những người ăn chay, bây giờ, tại sao những người ngoại quốc họ vẫn minh như vậy mà họ còn đi ăn chay? Họ tìm những cái thực vật hữu lực cho cơ tạng cũng như là ăn mặn, khỏe mạnh và bớt bệnh hoạn. Thì chúng ta ở cái xã hội này, chúng ta có thể giúp đỡ cái chánh phủ này bớt tiêu xài cái tiền bệnh hoạn. Chúng ta là một người tốt, một người thiện lành, một người biết cộng sự với nhân loại thì con người đó mới có khả năng ảnh hưởng người khác

Bạn đạo: Câu thứ 3: Theo đạo Phật: ông bà, cha mẹ sẽ đầu thai lại trong gia đình mình, điều đó có đúng không?

Đức Thầy: Cái chuyện đó là duyên nghiệp. Có, duyên nghiệp nó phải có. Mà duyên nghiệp để làm gì? để con người với con người gặp nhau; để làm gì? để hàn gắn lại chuyện tiền kiếp. Còn hai người nghịch nhau, giết hại nhau nhưng bây giờ nó làm vợ chồng với nhau, nó xây dựng nền tảng thương yêu. Rồi những người

đó mới có cơ hội đi tu và thức tâm, cũng như là bạn đạo.

Bạn đạo: *Xuất hồn lên đi chơi, nếu gặp quỷ thứ mạnh thì làm sao chống?*

Đức Thầy: Nếu chúng ta, tâm chúng ta là ác quỷ thì chúng ta gặp ông Phật nó cũng biến thành quỷ, đó là thứ lòng chúng ta. Người tu thanh tịnh phải niệm Phật cho nó quân bình tư tưởng và cơ năng điện năng trong cơ tạng thì chúng ta xuất hồn ít có gặp những con quỷ, vì chúng ta không còn ác ý nữa, không gặp quỷ. Nếu chúng ta còn nuôi dưỡng ác ý thì giờ phút nào xuất ra cũng là gặp quỷ không, tại vì chúng ta ác! Cho nên, luật nhân quả rõ ràng.

Bạn đạo: *Thưa ông Tám, với câu “Tự tu tự chứng” cũng đúng, nhưng nếu không cần tha lực của ơn trên thì làm sao biết đường chánh, tà mà tu tiến?*

Đức Thầy: Tha lực của ơn trên thì chúng ta cố gắng tu, tiến tới đó thì tự nhiên rồi bên trên người ta giúp. Cũng như quý vị đang tới xứ Hoa Kỳ đây thì người Hoa Kỳ người ta giúp, không có tới làm sao người ta giúp? Thì quý vị mà đi lên tới Trung Thiên thì Trung Thiên có Chư Tiên người ta giúp, mà lên tới Bồng Lai thì tới Bồng Lai có Chư Tiên người ta giúp, mà lên tới Niết Bàn có Chư Phật người ta chiếu. Sẵn sàng, lúc nào cũng có người ta giúp hết, không phải không có. Mà chúng ta bây giờ đi, nói thể gian, chúng ta đi làm lưu manh cũng có bọn lưu manh giúp; ăn cướp có bọn ăn cướp giúp à, có hết! Cho nên, không nên cầu xin tha lực, mà khai triển khả năng sẵn có của mình hướng về con đường từ bi. Mình, mọi trạng thái mình hình thành thì trong đó mình có lượng từ bi là cao quý nhất! Mình hướng về lượng từ bi để vun bồi từ bi càng ngày càng nhiều hơn thì tai nạn sẽ không có và chúng ta sẽ được sự chiếu minh của Chư Phật. Nếu chúng ta thật sự trở về từ bi là được rồi, không cần phải cầu xin.

Bạn đạo: *Dạ thưa, vị này có 3 câu hỏi nhưng mà có liên quan với nhau, thành tôi xin phép đọc cả 3 câu một lần: Có nghe nói Đức ông Tám có hội kiến với ni sư Thanh Hải, việc này có thực không?*

Đức Thầy: Có, bà Thanh Hải là một người tu, một người cũng trong khổ tâm tìm đạo, cứu độ chúng sanh chứ không có ác ý giết hại ai hết. Chúng tôi có gặp nhau, vì người tu với người tu không có gì dị biệt hết, cũng đồng tu và đồng độ chúng sanh và độ chính mình tiến hóa.

Bạn đạo: *Dạ, có thể cho biết lý do và nội dung buổi hội kiến và giữa hai pháp thiên có khác nhau không? Xin...*

Đức Thầy: Chúng tôi có video rõ ràng. Chúng tôi có video rõ ràng, quý vị có thể liên lạc với Hội Ái Hữu Vô Vi để lấy cuốn video đó về xem thay vì tôi nói trở lại có chỗ tôi nhớ, chỗ không.

Bạn đạo: *Xin cảm ơn ông Tám. Xin ông Tám giải thích câu: “Chín phương Trời, mười phương Phật; ngã chấp”, như vậy có phải Phật lớn hơn Trời không?*

Đức Thầy: Cho nên người ta thích Phật thì nói Phật lớn, mà người ta thích Trời thì nói Trời lớn hơn Phật, thì bây giờ ta thích ta, ta tìm ta thì ta thấy Trời Phật, cái đó là điểm chánh, tôi mách quý vị như vậy. Đừng có mê loạn nữa! Họ nói gì: “Chín phương Trời, mười phương Phật” mà mình không thấy. Đó là Đông Nam-Tây Nam, Đông Bắc-Tây Bắc và hướng Trời một hướng nữa là chín hướng mà thôi! Cái đó là con người đã có sẵn trong khối óc rồi. Mà chưa thanh tịnh mà nói tới cái đó họ không có tin. Khi mà người ta tu thanh tịnh, nói tới đâu họ thấy tới đó, lúc đó họ mới thấy chín phương Trời, mười phương Phật. Thì Phật, chỗ nào cũng có Phật mà, chỗ nào cũng có Thượng Đế mà! Họ không có ý thức được, không có ý thức được Thượng Đế ở đâu! Nói: “Tôi phải tu, tới đó tôi mới gặp ông Thượng Đế”, mà ông Thượng Đế là cái xác của họ mà họ không hiểu! Luật của Thượng Đế ban trong xác của họ mà họ không hiểu, họ làm bậy là họ khổ à! Làm

bậy là khổ liền! Mưu mô thiệt hay, giết hại một đám người, coi thử tối ngủ được không? ngủ không được! Có luật đảng hoàng hết, trong đó mà không hiểu! Rồi cứ đi tìm Thượng Đế thết rồi mất mình và mất cả Thượng Đế luôn!

Sửa mình để tiến hóa thì cái tâm của mình càng ngày càng mở, lượng từ bi càng ngày càng sáng, cái dinh thự mình càng ngày càng tốt, thì lúc đó Thượng Đế, Thượng Đế chiếu một chút xú là mình thấy tương ngộ với Ngài. Tâm mình không có dị biệt, thương tất cả chúng sanh, thấy ai cũng vui hết, không có ghét bỏ một người nào. Cho nên ông Trời, quý vị thấy, ở xã hội lưu manh có ăn cướp, có đủ thứ mà không có bốp mũi cho tụi nó chết - Không! Vì để cơ hội cho tụi nó thức tâm. Ông Trời còn phải chiều mà! Phải dùng diệu pháp để cho nó tiến hóa, ông Phật cũng vậy. Mà góc nào cũng có Phật, góc nào cũng có Trời. Quý vị đang ngồi cái ghế này từ đâu đến? Cái ghế này từ đâu? Nếu nó hóa chất thì nó từ đáy biển nó đem lên cho quý vị ngồi. Nếu nó ở trên rừng thì cây ở trên rừng xuống phục vụ quý vị, một khả năng trong Vũ Trụ cộng lại để phục vụ quý vị. Quý vị ngồi trên khả năng của Vũ Trụ mà không thức tâm! Thấy mình nhẹ hơn mình mới điều khiển được nó. Mình biết được cái nhẹ, mình vun bồi cái nhẹ thì mình không bị làm lạc nữa, đó là hướng thiện và giải tỏa phiền não sai quấy. Lúc đó quý vị nhắm mắt là thấy quý vị đi tới một cái cảnh tốt đẹp hơn cái cảnh thế gian này, tự nhiên và không có sự mong muốn.

Bạn đạo: *Có người ăn chay tập ngồi thiền nhưng không có minh sư chỉ dạy, nếu bị tẩu hỏa nhập ma thì làm thế nào để hết bệnh?*

Đức Thầy: Những người tu thiền không có thiện tâm, không có xây dựng cái điển từ bi của chính họ, họ cũng bắt chước cái hình ông Phật chụp hình làm sao họ ngồi y như vậy, mà trong này họ vọng động hơn thua thì chút nữa tôi thiền đã rồi tôi ra McDonald's ăn cho cô, hoặc là vô restaurant tôi nhậu cho nhiều thì tự nhiên là tẩu hỏa nhập ma vì họ rước trược nhiều hơn thanh. Còn nếu họ thực tâm tu thì rước thanh nhiều hơn trược, làm sao mà tẩu hỏa nhập ma được?! Cái đó là tại hành giả mà thôi, không phải tại cái pháp.

Bạn đạo: *Tôi bị bệnh nói cà lăm, có thể dùng phương pháp tập thở để chữa trị không?*

Đức Thầy: Dùng phương pháp tập thở. Chính cái miệng mình đã cà lăm không nên nói nhiều, vì thần kinh mình sắp đặt không tốt ở trong đó. Mà làm, thở thết rồi cái bộ ruột nó càng ngày càng tốt, ổn định. Lúc đó mình ít nói nhiều, mà nói một câu nó có giá trị một câu, nó khác; vì cái từ quang vun bồi lên trên óc rồi thì lời nói của quý vị khác. Quý vị bây giờ làm người, chưa biết quý vị tên đó là thật không? không phải thật! Vì quý vị chưa thấy chánh diện của quý vị là ai, chưa thấy! Khi mà thấy được chánh diện rồi quý vị nói có một câu mà có giá trị, chấn động cả Càn Khôn Vũ Trụ. Cho nên người tu thiền không nên nói chuyện nhiều, mà người cà lăm cũng không nên nói chuyện nhiều; lo thực tập, tương diện thay đổi, tâm thức cởi mở thì mình nói một câu đáng một câu.

Bạn đạo: *Dạ, câu thứ hai của cùng một vị đó: Đang công phu mà sợ ma thì phải làm sao?*

Đức Thầy: Sợ ma là trong mình trược, trong mình trược, ăn uống động loạn, ăn uống không có trật tự. À, bây giờ quý vị ăn cơm với rau, rau hấp, thì bốn tiếng đồng hồ nó tiêu; còn quý vị ăn rau, rồi ăn cá, rồi ăn thịt, rồi ăn vịt, rồi ăn gà, nhiều đó là 12 tiếng đồng hồ nó mới tiêu! Mà một ngày ăn một buổi quý vị đâu có chịu! Ăn hai buổi, ba buổi, thì nó dồn dập mấy chục tiếng đồng hồ ở trong đó nó mới tiêu được! Thì ngày qua ngày nó dồn dập, càng ngày cái bụng càng sinh lên, rồi bệnh hoạn càng ngày càng nhiều! Ở trong cái lụạ ruột nó bị nghẹt hết trọi, thì cái thần kinh nó không ổn thì đâm ra nó thiếu khả năng đóng góp của ngũ tạng nó mới sợ ma; còn cái khả năng điển quang của ngũ tạng nó chạy đều không có sợ ma. Cho nên quý vị đi thanh lọc cái ruột rồi về thử coi, không bao giờ sợ ma nữa.

Bạn đạo: *Câu thứ ba: Những nhà lãnh đạo tôn giáo như Đức Giáo Hoàng hay Đức Đạt Lai Lạt Ma thì có*

phải là đã được giải thoát chưa?

Đức Thầy: Nói Đức Giáo Hoàng hay Đức Đạt Ma, ở thế gian nhìn được thể xác là chỉ có một con số mà thôi. Còn người tu, cái tâm thức là vô cùng. Chúng ta không nên luận xét cái chuyện của đối phương, mà chuyện đối phương nói ra chân lý, chúng ta nên nghe lời chân lý để hành triển tâm thức, đó là chánh pháp. Còn so đo nói là ông Đức Giáo Hoàng đi xe tốt, tôi đi xe xấu thì hồi nào tôi mới tu như ông được? Không bao giờ mình tu được!

Đức Thầy: Ông Đức Giáo Hoàng có cái hay của ông Đức Giáo Hoàng. Ông Tổ Đạt Ma có cái hay của ông Tổ Đạt Ma, mà cái ông hiện tại là xác của mình phải làm sao hay như hai ông đó thì mới là mở được cái thức hòa đồng, và không có ở trong cái lý luận tranh chấp và tạo sự khùng điên cho chính mình.

Bạn đạo: *Một bác 74 tuổi ý muốn thiền mà không thể nào ngồi thiền được, xin ông Tám cho biết có phải do nghiệp nên không thiền được không?*

Đức Thầy: Không phải! Do cái ruột nó dơ rồi! Thanh lọc cái ruột thì tự nhiên ngồi thiền được. Cái điện năng nó hút lên bộ đầu, ngồi thẳng lưng nó mới thiền được. Còn nó bị thế nào? cái lưa ở trong ruột nó bị nghẹt hết, ngồi nó nặng trĩch, nặng trĩch, nặng trĩch, ngồi không được; ngồi là nó buồn ngủ hay là nó ngứa ngáy hay là nó nhiều chuyện! Thanh lọc cái ruột thì tự nhiên ngồi được, nó nhẹ. Cái ruột là cái rễ cây cung ứng điện năng cho cái khối óc, mà người đời bỏ tâm và bỏ ruột luôn! Cái ruột của nó mà nó không quan trọng; áp chế cái ruột, càng ngày, gắp cái gì cũng bỏ miệng, gắp gì cũng bỏ miệng, ăn thết rồi nó càng ngày cái ruột nó càng yếu thì điện năng nó không có dồi dào, tâm thức nó không có cởi mở. Cho nên, gần đây tôi có mở những cái khóa thanh lọc, người nào mà nó ngồi thiền không được, tê chân này kia, tôi thanh lọc mấy ngày là ngồi được yên ổn, thanh tịnh, ngồi ngay ngắn như một vị Phật, không có gì lộn xộn hết.

THƠ BẠN ĐẠO

HỌC KINH VÔ TỰ

Quyển sách vô tự chân kinh
Đọc hoài không hết quyển kinh còn hoài
Tự mình viết kinh mỗi ngày
Cộng thêm bao kiếp kinh dài đã ghi

Học rồi lại phải đi thi
Rớt lên rớt xuống phải thi lại bài
Cố gắng nhất tâm học bài
Sửa sai lầm lỗi suốt ngày tới đêm

Mong sao đỗ đạt bài thêm
Ít bài để học nhẹ êm tâm trần
Không còn bài nặng trước trần
Thấm nhuần vô tự lần lần thẳng hoa

Bạn cùng Huynh Tỷ trong nhà
Dạy em bài học cao xa Đạo Đồi
Học hành tâm thức sáng ngời
Trí tâm thanh nhẹ đời đời vui tu

Thủy Bùi. Missouri 12/17/2015

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính chào quý bạn đạo,

Ban Chấp Hành HAHVVHK miền Nam California xin thông báo và kêu gọi quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn Ann Khang (chồng là Quách Thanh Minh) sanh ngày 15 tháng 10 năm 1951 thuộc Thiền Đường Lưu Tâm miền Nam California, đang lâm trọng bệnh. Vừa qua đã về Việt Nam trị bệnh ở thành phố Nha Trang. Nay đã trở về lại Hoa Kỳ, hiện tiếp tục điều trị tại nhà thương Garden Grove thuộc thành phố Garden Grove. Mong sớm được bình phục. Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Gia đình chân thành cảm ơn.

Nếu quý bạn đạo muốn biết thêm tin tức xin liên lạc anh Quách Thanh Minh.
Số phone: 714-260-4709.

Kính bút,
Ban Chấp Hành